

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 18 - 24 noiembrie 2012

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455 Pr. Ionuț: 0766/250.417

Sărbătoare

Intrarea în Templu a Maicii Domnului
miercuri, 21 noiembrie 2012; ora 11.00 Sfânta Liturghie

Pe cea mai aleasă din toate, neamurile, pe Sfânta Pruncă care se aduce astăzi de Sfinții săi Părinți în Biserica Domnului și se așează în Sfânta Sfintelor, spre sălășluirea Împăratului tuturor, cu cântări de laudă și cu mulțime de făclii să o întâmpinăm. Iar tu care ai milostivire nemărginită, slobozește-ne din toate nevoile pe noi care îți cântăm: Bucură-te, bucuria noastră, Sfânta Pruncă, pururea Fecioară.

Îngerii lui Dumnezeu o înconjoară cu credință, iar credincioșii o fericesc pururi și cu bucurie cântă laudele acestea: Bucură-te, Sfânta Pruncă, care astăzi ești adusă în Sfânta Sfintelor;

Bucură-te, că Sfinții tăi Părinți astăzi iau roada făgăduinței;

Bucură-te, că ai fost binecuvântată de marele arhiereu Zaharia;

Bucură-te, că el te-a așezat în Sfânta Sfintelor;

Bucură-te, că Sfântul Zaharia apărând cinstea ta, de evrei a fost omorât;

Bucură-te, jertfa bineprimită de Dumnezeu

Bucură-te, că în Sfânta Sfintelor se pregătește azi sălășluirea ta;

Bucură-te, că tu începi mântuirea noastră;

Bucură-te, că de fecioare de vârsta ta ai fost petrecută;

Bucură-te, bucuria noastră, Sfânta Pruncă, pururea Fecioară.

Veniți cetele creștinești să ne adunăm la Sfânta Pruncă, care lăsând toate bucuriile din lume, se duce ca o jertfă în Biserica Domnului de către Sfinții săi Părinți, pentru mântuirea noastră, și ca o mulțumire să o cinstim cu cântări prăznuind spiritual, iar lui Dumnezeu să-i cântăm: Aliluia!

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Mircea Mihele** și **Rareș Oros**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

(...) “În această noapte vor cere de la tine sufletul tău”

Aceasta este mai mult decât o anunțare a morții. Pentru că acest om era mort chiar înainte de a muri. Aceasta este o chemare la a da socoteală. Aceasta este judecata înaintea lui Dumnezeu. Aici Dumnezeu îi spune bogatului că toată viața sa a fost în zadar, că toate faptele sale nu valorează nimic.

David A. Redding a spus despre felul în care a murit fermierul bogat: “... Dumnezeu a spus: ‘În această noapte’, și el a murit. Poate în graba frenetică de a-și construi hambare și-a pierdut sănătatea. Când era gata să se retragă și să trăiască din grăsimea acumulată, timpul lui a expirat. Moartea sa nu este un mister de rezolvat; pur și simplu s-a ars pregătindu-se pentru zilele ploioase... De ani de zile, prin nebunia sa, îl chema pe antreprenorul de pompe funebre... Omul a murit pentru că a fost nebun. În mod deliberat și-a suflat lumânarea cu viforul lăcomiei sale” (David A. Redding, *The Parables He Told*. Fleming H. Revell Company. Old Tappan, New Jersey 1962). Dumnezeu ține la noi într-atât încât ne dă mai mult decât această parabolă ca avertisment. Ține la noi într-atât încât ne dă un Mântuitor care să ne împiedice să acționăm ca niște nebuni. A venit ca să avem viață, nu o viață prinsă în capcana banilor, ci o viață liberă, din belșug, în comuniune cu Creatorul nostru.

“Ale cui vor fi?”

“Și cele ce ai pregătit ale cui vor fi?” A fost atât de absorbit de sine încât nu a avut nici un prieten căruia să îi poată lăsa bunurile sale. Cât de mult a lăsat în urmă? Toate bunurile pentru care a lucrat în viața sa! Nimănu!

Bogat în Dumnezeu

“Așa se întâmplă cu cel ce-și adună comori sieși și nu se îmbogățește în Dumnezeu.” Bogăția care contează în ochii lui Dumnezeu este adunată de un suflet care a învățat să se roage, de o conștiință clară, de o viață dedicată Celui care deține pământul de pe ambele maluri ale râului, de un suflet care a căutat și a primit iertarea lui Dumnezeu, de un om care crede că toate hambarele pe care le are sunt cu adevărat ale lui Dumnezeu, încredințate lui pentru a fi folosite nu doar pentru sine ci și pentru alții. Așa după cum i-a scris Sf. Pavel lui Timotei, “Celor bogați în veacul de acum poruncește-le să nu se semețească, nici să-și pună nădejdea în bogăția cea nestatornică, ci în Dumnezeul cel viu, Care ne dă cu belșug toate, spre îndulcirea noastră, să facă ce e bine, să se înavuțească în fapte bune, să fie darnici, să fie cu inimă largă, agonisindu-și lor bună temelie în veacul viitor, ca să dobândească, cu adevărat, viața veșnică” (1 Timotei 6,17-19).

Într-o zi un bogat proprietar de pământuri i-a arătat unui tânăr preot imensa sa fermă. “Totul în acea direcție, cât de departe poți vedea, este al meu”, a spus el. Apoi întorcându-se spre est, sud și vest, a spus același lucru. Tânărul preot i-a răspuns: “M-ai întors spre toate cele patru direcții ale pământului, și mi-ai arătat tot ce ai. Un lucru însă nu mi-ai spus”. Și-a ridicat mâna și a arătat în sus. “Cât de mult ai în acea direcție?”